

На основу чл. 142. и 144. став 1. Закона о државним службеницима (“Службени гласник РС”, бр. 79/05, 81/05-исправка, 83/05-исправка, 64/07, 67/07-исправка, 116/08, 104/09, 94/17 и 95/18) Жалбена комисија Владе – Веће у саставу: Веселин Лекић, председник Већа, Снежана Новићевић и Жељко Чургуз, чланови већа, на својој седници од 7. августа 2019. године, одлучујући по жалби Видовић Глиша, запосленог у Министарству унутрашњих послова, изјављеној преко пуномоћника – Синдиката полиције „Слога“, Дурмиторска 11, Београд, на Решење Министарства унутрашњих послова, Полицијска управа у Ужицу, број: 112-1-39/19 од 5. марта 2019. године, у предмету: одбацивање захтева именованог за доношење решења о оцењивању за 2017. годину, донело је

РЕШЕЊЕ

1. Усваја се жалба Видовић Глиша, запосленог у Министарству унутрашњих послова у Министарству унутрашњих послова и **поништава се** Решење Министарства унутрашњих послова, Полицијска управа у Ужицу, број: 112-1-39/19 од 5. марта 2019. године.

2. Предмет се враћа првостепеном органу, Министарству унутрашњих послова, Полицијској управи у Ужицу, **на поновни поступак.**

Образложење

Првостепени орган, Министарство унутрашњих послова, Полицијска управа у Ужицу, донео је број: 112-1-39/19 од 5. марта 2019. године, којим је одлучено да се одбаци захтев Видовић Глиша, који је поднет преко пуномоћника Драгана Жебељена, председника полицијског синдиката Слога, за доношење решења о годишњој оцени рада за 2017. годину.

Одлуку из наведеног решења првостепени орган образложио је тако што је, између осталог, навео: да оцена рада полицијског службеника дата на обрасцу за оцењивање нема по себи карактер управног акта, јер се истим не решава о праву или обавези полицијског службеника; да ће о праву одлучивати у евентуалном наредном поступку распоређивања или премештаја, где ће се ценити и оцена рада дата у претходном периоду и у том случају, оцена ће бити саставни део одлучивања о тим правима и обавезама полицијског службеника; имајући у виду да је реч о годишњој оцени запосленог датој на обрасцу оцењивања који је прописан чланом 7. Уредбе о оцењивању полицијских службеника и других запослених у Министарству унутрашњих послова, те да исти нема карактер управног акта, а да прописима који регулишу наведену област није прописана могућност за доношење решења о годишњој оцени, то је одлучено применом члана 92. Закона о општем управном поступку (“Службени гласник РС”, број 18/16 и 95/18).

Незадовољан наведеним решењем Видовић Глишо, преко пуномоћника Синдиката полиције „Слога“, изјавио је жалбу, којом Решење побија из свих законом предвиђених разлога.

У жалби се наводи: да потписник решења није руководиоца органа, нити се у решењу наводи да је овлашћен да одлучује о правима и обавезама запослених и донесе предметно решење; да се првостепени орган позива на члан 294. Правилника о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Министарству унутрашњих послова, који носи ознаку тајности, чиме је повређено уставно право странке на одбрану; да се у уводу решења, и даље у тексту решења, више пута наводи „полицијски синдикат Слога“ уместо тачног и правилног назива правног лица „Синдикат полиције Слога“, што такође представља неправилност; да се одбијањем органа да донесе тражено решење задире у основно људско право а то је право на правично суђење, члан 32. Устава Републике Србије; да одбијањем надлежног органа и надлежног лица у органу долази и до повреде права на подношење правног средства из члана 147. став 2. КЗ РС; да је Жалбена комисија Владе поступајући у сличном предмету донела решење 119-01-110/2018-01 од 29. јуна 2018. године, којим је наложено Министарству унутрашњих послова да донесе одговарајуће решење, и цитира садржину образложења тога решења, из чега произлази да оцена која је одређена на обрасцу није коначна и првостепени орган је био дужан да донесе одговарајуће решење. У жалби се предлаже да се жалба уважи, поништи ожалбено решење и предмет врати првостепеном органу на поновни поступак или да Жалбена комисија Владе сама одлучи о управној ствари.

Поводом изјављене жалбе, првостепени орган, односно Министарство унутрашњих послова, Сектор за људске ресурсе, Одељење за развој запослених и организације, у свом акту 08/4 број 3572/19 од 16. јула 2019. године, који је у Жалбеној комисији Владе примљен 25. јула 2019. године, поновио је садржину ожалбеног решења и предложио Жалбеној комисији Владе да као другостепени орган реши по поднетој жалби Видовић Глиша на Решење Министарства унутрашњих послова, Полицијска управа у Ужицу, број: 112-1-39/19 од 5. марта 2019. године.

Разматрајући поднету жалбу, ожалбено Решење и списе предмета ова комисија – веће утврдила је да је изјављена жалба основана, а првостепено, ожалбено решење незаконито и да га, као таквог треба поништити, а из следећих разлога.

Законом о полицији прописано је да се рад запослених у Министарству оцењује годишње, у два циклуса са једном закључном оценом. Позитивне оцене јесу "довољан - 2", "добар - 3", "истиче се - 4" и "нарочито се истиче - 5", а негативна оцена је "недовољан - 1". Напредовање из члана 165. овог закона, може се остварити на основу трогодишње просечне оцене која не може бити нижа од "истиче се - 4". Мерила и начин оцењивања полицијских службеника и других запослених у Министарству прописује Влада (члан 167).

Из наведеног произлази да Закон о полицији, не садржи одредбе које се односе на поступак оцењивања, приговор и оцену по приговору, већ је одредбом члана 167. став 4. тог закона, Влада овлашћена да донесе Уредбу о мерилима и начину оцењивања запослених у Министарству унутрашњих послова

Уредбом о оцењивању полицијских службеника и других запослених у Министарству унутрашњих послова предвиђено је да запослени који није задовољан закључном годишњом оценом рада може поднети захтев за преиспитивање те оцене, у року од осам дана од дана достављања обрасца закључне оцене рада. Захтев за преиспитивање закључне годишње оцене рада подноси се Комисији за преиспитивање закључне оцене рада (у даљем тексту: Комисија), преко оцењивача, односно контролора. Образац о оцењивању и мишљење о основаности захтева оцењивач, односно контролор, ако је он дао закључну годишњу оцену рада, доставља Комисији, у року од осам дана од дана пријема захтева. Комисија има председника и једног сталног и једног променљивог члана, које, на период од три године, именује и разрешава министар унутрашњих послова. Председник Комисије именује се између запослених у унутрашњој организационој јединици у чијем делокругу су послови људских ресурса, стални члан између запослених у Секретаријату, а променљиви члан је оцењивач, односно контролор који је дао оцену. Комисија је дужна да у току преиспитивања захтева обави разговор са подносиоцем и на образцу за оцењивање утврди коначну закључну оцену рада, у року од 30 дана од дана пријема захтева у Комисији, и да у року од осам дана од дана утврђивања коначне закључне оцене рада, преко унутрашње организационе јединице у чијем делокругу су послови људских ресурса, примерак обрасца достави запосленом и оцењивачу, односно контролору који је дао оцену (члан 17).

Правни став утврђен на 71. седници свих судија одржаној 04.04.2017. године, гласи: „Оцена рада полицијског службеника се одређује решењем против кога се може изјавити жалба Жалбеној комисији Владе, па полицијски службеник **има право да захтева од надлежног старешине који је донео коначну оцену** да донесе и достави му решење о оцени његовог рада“.

Имајући у виду правни став Суда, који прецизира да се поступак утврђивања коначне оцене полицијског службеника решењем (применом правила општег управног поступка), покреће по захтеву странке, као и да је жалилац поднео формални захтев, да му донесе и достави, тј. изда решења о оцени његовог рада, то је првостепени орган био у обавези да донесе одговарајуће решење, што је у конкретном случају пропустио да учини.

Законом о општем управном поступку („Службени гласник РС“, број 16/18 и 95/18), прописано је да орган решењем одбацује захтев којим је покренут поступак ако: није реч о управној ствари; није надлежан за одлучивање о управној ствари, а не може да одреди ко је надлежан; подносилац захтева очигледно није ималац права или правног интереса о коме се одлучује у управном поступку; захтев није поднет у року; у истој управној ствари већ се води управни или судски поступак или је о њој већ правноснажно одлучено решењем којим је странци признато право или наложена нека обавеза; захтев не буде уређен у року који је одредио орган (члан 92).

Наиме, у вези са наведеним, ова комисија – веће, полазећи од оцена и става Суда и на њима засноване судске праксе, оценила је да доношење одлуке о годишњој оцени полицијског службеника (на основу које он, између осталог, може да остварује права на напредовање) јесте управна ствар, да је Министарство унутрашњих послова, односно руководилац органа или од њега овлашћено лице надлежно за одлучивање у тој управној ствари, да жалилац, као државни, односно полицијски службеник јесте ималац права и да има интерес да му се коначна

годишња оцена утврди коначним управним актом у поводу кога може да покрене поступак судске контроле законитости тог акта; да је захтев поднет у року, као и да о истој управној ствари није одлучено коначним управним актом и да нема других формалних сметњи које би биле основ за доношење одлуке о одбацивању поднетог захтева.

Имајући у виду изнето Жалбена комисија Владе – Веће одлучило је као у изреци овог решења, а сагласно члану 171. став (3) Закона о општем управном поступку (“Службени гласник РС”, број 18/16 и 95/18).

Упутство о правном средству: Ово решење коначно је у управном поступку и против њега се може покренути управни спор пред Управним судом у року од 30 дана од дана његовог пријема, подношењем тужбе суду непосредно или поштом, уз коју се доставља препис тужбе и прилога за тужени орган и за свако заинтересовано лице, ако таквих лица има.

**Решено у Жалбеној комисији Владе, Решењем
број: 119-01-109/2019-01 дана 7. августа 2019. године.**

Доставити:

- пуномоћнику жалиоца, преко првостепеног органа,
- првостепеном органу,
- у архиву.

**ПРЕДСЕДНИК
ЖАЛБЕНЕ КОМИСИЈЕ ВЛАДЕ**

Веселин Лекић